

pilskiego i m. Piły województwa poznańskiego, powiatów elckiego, goldapskiego i oleckiego, województwa białostockiego oraz powiatów leskiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego.

§ 2. W przypadku gdy przedmiotem nabycia z umów zawieranych na podstawie ustawy jest nieruchomości położona na innych terenach Państwa niż wymienione w § 1, z podstawy opodatkowania wyłącza się wartość mienia pozostawionego przez podatnika za granicą, jeżeli wartość ta zgodnie z art. 8 ustawy została zaliczona na poczet ceny sprzedaży.

§ 3. Podatek od nabycia praw majątkowych z umów zawieranych na podstawie ustawy, a dotyczących nieruchomości położonych na terenach nie wymienionych w § 1, uiszcza się w 4 ratach kwartalnych od dnia sporządzenia umowy. Pierwszą ratę podatku zobowiązany uiszcza notariuszowi sporządzającemu akt umowy kupna-sprzedaży.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 czerwca 1957 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

302

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 listopada 1957 r.

w sprawie udzielania ulg w spłacie i umarzania składek za obowiązkowe ubezpieczenia.

Na podstawie art. 26 ust. 2 i art. 35 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) i art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1952 r. o ubezpieczeniach państwowych (Dz. U. z 1952 r. Nr 20, poz. 130 i z 1955 r. Nr 18, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1 1. Do odraczania i rozkładania na raty oraz umarzania należności z tytułu składek za obowiązkowe ubezpieczenia, przewidziane w art. 5 ustawy z dnia 28 marca 1952 r. o ubezpieczeniach państwowych (Dz. U. z 1952 r. Nr 20, poz. 130 i z 1955 r. Nr 18, poz. 108), są uprawnieni:

- 1) kierownik inspektoratu powiatowego (miejskiego) Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — do kwoty 5.000 zł,
 - 2) kierownik dyrekcji wojewódzkiej (m. st. Warszawy i m. Łodzi) Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — bez względu na wysokość kwoty należności.
2. Kierownicy inspektoratów powiatowych (miejskich) Państwowego Zakładu Ubezpieczeń mogą odraczać i rozkładać na raty należności z tytułu składek za obowiązkowe

ubezpieczenia na okres nie przekraczający jednego roku. Okres ten liczy się od dnia wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty należności.

§ 2. 1. Kwota wymieniona w § 1 ust. 1 pkt 1 jako granica uprawnień kierowników inspektoratów powiatowych (miejskich) w zakresie odraczania, rozkładania na raty i umarzania składek obejmuje ogólną sumę należności przypadających od jednego płatnika z tytułu wszystkich rodzajów obowiązkowych ubezpieczeń oraz za wszystkie lata — z wyłączeniem odsetek lub dodatków za zwłokę.

2. Granica uprawnień wymieniona w § 1 ust. 1 pkt 1 nie może być przekraczana wskutek wydawania decyzji obejmujących każdorazowo tylko część ogólnej sumy należności.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

303

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 31 sierpnia 1957 r.

w sprawie ustalenia pasa nadbrzeżnego.

Na podstawie art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pas nadbrzeżny biegnie wzdłuż wybrzeża morskiego oraz wzdłuż brzegów Zalewu Szczecińskiego i Zalewu Wiślanego.

2. Do pasa nadbrzeżnego włącza się również odcinki wybrzeża morskiego, położone w zasięgu miast nadmorskich, uzdrowisk i innych miejscowości — wraz z zapleczem terenu, niezbędnym do wykonywania robót zabezpieczających brzeg.

§ 2. Pas nadbrzeżny składa się z pasa technicznego oraz pasa ochronnego lub stosownie do potrzeb lokalnych tylko z pasa technicznego.

§ 3. 1. Pas techniczny stanowi strefę bezpośredniego zagrożenia terenów i obiektów przez żywioł morza i służy do wykonywania na nim odpowiednich robót zabezpieczających (budowle hydrotechniczne i ochronne wały wydymowe).

2. Pas techniczny obejmuje:

- 1) — na brzegach wydymowych:
 - a) plażę (tzw. przedwydmę),
 - b) ochronny wał wydymowy przylegający do plaży,
 - c) pas terenu położony za ochronnym wałem wydymowym — o szerokości zależnej od lokalnych potrzeb;
- 2) — na brzegach urwistych (klifowych) — pas terenu od linii brzegowej do podnóża stoku, a w koniecznych przypadkach także stok urwiska (klifu) i pas terenu